

land og et sølle samfund, hvis man ikke både i ord og i handling vil være villig til at sørge for sine egne medborgere, både dem, der er gamle, dem, der er syge, og dem, der af anden grund ikke kan klare sig selv, før man begynder at påtage sig at hjælpe resten af verden.

Statsministeren svarede så flot og med stor inderlighed i blikket i forbindelse med det sociale topmøde på spørgsmålet, om noget af det her ville hjælpe:

Jo, det vil hjælpe, det vil gøre en forskel, for det har vi bestemt at det skal gøre.

Det lød flot. Selvfølgelig kan man politisk bestemme, og det er netop det, man skal gøre. Man skal bestemme, at vi giver både de nuværende og de fremtidige folkepensionister den garanti, at når man bliver 67 år, så skal man have krav på at få en ydelse af staten, der har en sådan størrelse, at man er i stand til at leve resten af sit liv på en værdig og ordentlig måde. Hvis der af nogle forskellige grunde bliver huller i budgettet, er det nogle andre klodser, vi flytter rundt på, før vi begynder at reducere ydelserne til jer.

Den slags håndfaste garantier har man krav på, og det er dem, der ligger i Fremskridtspartiets dagsorden. Derfor håber vi også, at man stemmer for den.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg nåede ikke i min ordførertale at komme ind på forslaget om motiveret dagsorden fra Fremskridtspartiet.

Fra De Konservatives side kan vi sige, at der er mange gode elementer i Fremskridtspartiets dagsorden. Dog kan vi ikke gennemskue, hvor meget forslagene til forbedringer berører den indgåede aftale om finansloven, og jeg skal derfor meddele, at vi vil undlade at stemme til dagsordenen.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Til fru Kirsten Jacobsen. Det er rigtigt, at vi alle sammen har fået breve og henvendelser fra pensionister både før, under og efter skattereformen, hvor de beklager sig over, at deres indtægter er gået ned.

Jeg har meget nøje gennemgået alle de henvendelser, jeg har fået, og jeg har fundet fire effekter, som har haft med deres indtægter at gøre, men som ikke havde noget som helst med folkepensionen at gøre og i øvrigt heller ikke

havde noget som helst med skattereformen at gøre.

For det første har der gennem en årrække været en stærkt faldende rente i Danmark, og det betyder, at alle pensionister, som har en opsparing, hvis renter de regner med at skulle bruge af til det, der giver smør på brødet, det, der giver julegaver til børnebørnene og måske udbetaling til en ny bil, har måttet se værdien falde, fordi renten er faldet – en politik, som vi alle i Folketinget har været enige om at føre, fordi en faldende rente var godt for beskæftigelsen, men det er altså ikke godt for dem, der har opsparing. Derfor betyder det lavere indtægter for pensionisterne.

Dernæst har vi indført en regel om, at også de over 70-årige får nedtrappet grundbeløbet, hvis de har en arbejdsindkomst på over et vist antal 100.000 kr. Det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, som selv er erhvervsaktiv op i en høj alder, har netop været en af dem, der blev ramt af denne regel. Det er altså ikke de stakkels, fattige små folkepensionister, som ikke har nogen som helst andre muligheder end det. Der er tale om højtlønnede mennesker, der sandelig har arbejdsindkomst ved siden af.

Og så er der samordningsfradraget for tjenestemandspensionisterne, det, som vi også kalder departementschefernes klub; det er de nu ikke alle sammen, men de har ikke fået kompensation for, at samordningsfradraget er blevet opretholdt. Det blev en selvstændig aftale, som blev gennemført samtidig med skattereformen, men som ikke var en del af selve skattereformen. Så til fru Kirsten Jacobsen: Det er heller ikke de mest usle folkepensionister, der er blevet ramt af dét.

Endelig er der så de stigende ejendomsvurderinger, som har betydet, at ejendomsskatterne selvfølgelig også er steget i mange kommuner. Det er en naturlig konsekvens af, at der er kommet sikkerhed for og vished om, hvordan skatteudviklingen bliver i de kommende år. Intet af dette har noget med folkepensionen at gøre.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Uanset hvilken aftale det ligger i, så er det jo en kendsgerning – det sagde fru Elisabeth Arnold også – at tjenestemændene blev ramt. Fru Elisabeth Arnold sagde så, at det ikke var de mest usle, der blev ramt, men det er jo altså både postbude, politibetjente og andre, som jeg går ud fra at fru Elisabeth Arnold ikke mener er fyrsteligt lønnet.